

SEANKELLY

Abramović, Marina. “ ‘Moje pismo Srbiji...’: Marina Abramović prvi put oči u oči sa Beogradom posle 45 godina.” *Nedeljnik*. August 1, 2019.

Nedeljnik

Naslovna strana dvobroja *Nedeljnika*

Beograd u meni budi sećanja i na mnoge druge ideje. Na mojoj retrospektivnoj izložbi u Muzeju savremene umetnosti publika će imati priliku da vidi radove iz raznih perioda mog života, slike, skulpture, video-instalacije i reperformanse. Imala sam sreće da prilično rano shvatim da je performans moj instrument rada. To je za umetnika vrlo važno. Od slikanja sam došla do zvučnih i video instalacija, a onda kada sam prvi put izvela performans, to je bilo toliko snažno iskustvo da sam znala da ništa drugo ne treba da radim, da sam našla svoj izraz. To je u početku bio rad koji se izvodi pred publikom, a sada je to rad sa publikom. Naročito performansi koji dugo traju imaju veliku transformativnu moć. Oni postaju pravi život, veoma su intenzivni i za mene i za gledaoce koji tada misle stomakom, a ne glavom. Performansi mi daju energiju koju mogu da preoblikujem i da je vratim.

Reperformansi koji će biti izvođeni tokom trajanja izložbe su nešto što sam stvorila u želji da umetnicima pružim mogućnost da izvode dela koja su deo istorije umetnosti. Performans je živa umetnost i treba da ostane takav, čak iako se rad izmeni kada ga neko drugi izvodi, to je mnogo bolje nego da ostane samo zapis u knjizi ili snimak. Performans treba da transformiše, da podigne duh i publika koja dođe je emotivno angažovana. Kroz tu angažovanost publika

SEANKELLY

postaje deo izložbe. Jedva čekam da vidim kako će performer u Srbiji izvesti moje radove i dočarati ih kao nešto svoje.

profimedia

Moj profesionalni povratak u Beograd je za mene velika stvar. Rodila sam se i živela u Srbiji 29 godina. Vraćala sam se samo da posetim porodicu. Poslednji put sam ovde samostalno izlagala pre 45 godina. Sada, skoro pola veka kasnije, želim da pokažem, naročito novoj generaciji, šta sam radila sve ove godine. I to ne samo mladoj generaciji umetnika već i svim mladima koji su zainteresovani za umetnost. Htela bih kroz svoj rad da osete koliko je važno rizikovati, kao i koliko je važno sagledati širu sliku i imati velike snove bez obzira na sve.

Da sam obraćala pažnju na to šta se sve o performansu i meni pisalo sedamdesetih godina, ne verujem da bih uopšte htela da izađem iz kuće, a još manje da nastavim dalje. Decenijama kasnije, kad sam napunila 60, uspela sam da pokažem svetu da je performans „mainstream“ jer ima mesto u muzeju i poseduje čistu nematerijalnost, čistu energiju. Uspela sam to dajući publici samo jednu stolicu. Kustos je tada mislio da će ta stolica biti prazna, ali stolica nikad nije bila prazna.

Foto: Dušan Reljin

SEANKELLY

Od svoje prve retrospektivne izložbe u MoMA nisam se osećala ovoliko ushićeno koliko sam sada dok spremam zatvaranje svoje Evropske retrospektivne izložbe „Čistač“ u Beogradu. Moja retrospektiva ove jeseni u Beogradu biće najveća do sada, a ujedno i meni najznačajnija.

Bez publike moja umetnost ne postoji.

Time vas pozivam da je zajedno napravimo.

Podelite sa mnom svoju čistu energiju.

S ljubavlju,

Marina